

de adopterer. Ja, men hvad skal Mændene sige? Der er ogsaa mange Mænd, der adopterer; de kunde altsaa ogsaa afholde sig fra at adoptere, fordi Mistanke vilde falde paa dem om, at det er et udenfor Ægteskab født Barn, de vil adoptere.

Den højtærede Justitsminister vilde gerne se den Justitsminister, der vilde nægte Bevilling, naar en Kvinde søgte om Bevilling til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Skulde en saadan Minister gøre Forskel, efter som det var en Embedsmandsdatter eller en Arbejdsmandsdatter, der søgte derom? Nej, selvfølgelig ikke, det er ganske irrelevant, hvem det er, der søger. Men det, den paagældende Minister — jeg haaber, det maa blive den højtærede Justitsminister — skal gøre, er at anvende Lovens § 8, undersøge, som han skal, i hvert enkelt konkret Tilfælde, om nu den ansøgte Adoptionsbevilling er til Gavn for det Barn, der skal adopteres, og den skal normalt gives, naar den adopterende ønsker at opfostre Barnet hos sig, altsaa netop, naar Barnet skal blive hos Moderen. Ministeren skal se, om Adoptionsbevillingen i det givne Tilfælde er til Gavn for Barnet, og er den ikke det, fordi det sande Forhold udmærket godt kan opklares og Barnet dog blive hos Moderen, saa skal Ministeren afslaa Bevillingen. Netop naar man indtager det Standpunkt, som den nuværende Justitsminister indtager, at der kun undtagelsesvis eller maa-ske slet ikke burde gives Bevilling, er det saa let for Ministeren at afslaa den i alle Tilfælde, hvor der ikke er nogen virkelig Grund til at udstede den. Men hvorfor den højtærede Minister vil afskære sig fra at kunne meddele en Adoptionsbevilling, naar det i det konkrete Tilfælde vil være til Gavn for Barnet og Moderen — det er kun det, Mindretallet ikke kan forstaa.

Hermed skal jeg paa ny anbefale Ændringsforslag Nr. 2 til Vedtagelse.

Olga Knudsen: Jeg maa indrømme, at jeg rystede paa Hovedet, da den højtærede Justitsminister henvendte sig til mig. Jeg fik nemlig den Forstaaelse, at efter Ministerens Mening vilde Folk i Almindelighed opfatte Lovens saadan, at hvis en Mand adopterer, saa vedkender han sig sit Barn, men hvis en Kvinde adopterer saa skjuler hun sin Skam. Det synes jeg alligevel er lidt forkert. Jeg synes stadig, at selve Moralen i dette Lovforslag er forkert, naar man giver Manden Tilladelse til at skjule, at Barnet er hans udenfor

Ægteskab fødte Barn, hvorimod Moderen ikke kan det. Som den ærede foregaaende Taler sagde, er der Tilfælde, hvor Moderen simpelt hen ikke har den Rygrad, der skal til, eller der er andre Forhold, som gør, at hun ikke kan tage det Barn, som hendes Hjerte i Virkeligheden bløder efter at tage til sig, og hvor hun derfor er afskaaret fra det. Jeg kunde forstaa, hvis Loven var formet saaledes, at Tilladelsen heller ikke kan gives for Mandens Vedkommende. Det kan godt være, at jeg ikke helt har forstaaet vore Retsregler med Hensyn til at lyse i Kuld og Køn, men jeg kan dog ikke lade være med at fremhæve, at heller ikke efter Lovforslaget har en Mand Ret til at adoptere Barnet, hvis han ikke faar Moderens Tilladelse, dersom hun lever, saa nogen juridisk Ret kan han ikke faa uden gennem Tilladelse fra Moderen. Derfor maa jeg mene, at vi paa en vis Maade gør Vold imod det moralske Retsbegreb, hvis man ikke i dette Tilfælde stiller dem lige.

Justitsministeren (Rytter): Den ærede Ordfører foretog en Sammenligning, som jeg godt kan forstaa maa virke illuderende ved første Øjekast. Det ærede Medlem sagde nemlig: I Fjor gav vi i Ægteskabsloven en Bestemmelse, hvorved vi netop tillader, at der undtagelsesvis kan gives en Bevilling; det gik Justitsministeren med til; i Aar er der et lignende Tilfælde, hvorfor gør han det saa ikke ogsaa her? Jeg synes imidlertid ikke, at de to Tilfælde overhovedet kan sammenlignes. Det, vi gjorde i Fjor, var nemlig at give Tilladelse til, at Justitsministeren kan udfærdige en Bevilling, som har retlig Betydning, men her er Talen om, at Ministeriet giver en Bevilling, som den ærede Ordfører ikke kan vise har nogen som helst retlig Betydning. Den har kun en eneste Betydning, nemlig den at skjule det sande Forhold; nogen Betydning udover det har den ikke. Men det havde Bevillingen ifølge Ægteskabslovens § 14; derfor kunde Ministeriet gaa med til at aabne Adgang til en saadan Bevilling.

Den ærede Ordfører sagde endvidere: Ja, men Justitsministeren kender jo fra Ministeriet Tilfælde, hvor en Adoptivbevilling er udfærdiget, uden at der er nævnt Navne. Det er meget sjældent; jeg tror kun, jeg kender det i et eller to Tilfælde, hvor vedkommende havde født paa Fødselsstiftelsen, altsaa som hemmeligt fødende. Det er de eneste Tilfælde, jeg kan huske, hvor man har skjult Navnene. Naar Bar-